

ת"פ 26118/10/22 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו סרחאן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 26118-10-22 מדינת ישראל נ' אבו
סרחאן(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני בעניין:	כבוד הנשיא שמואל הרבסט המאשימה	מדינת ישראל ע"י ענף תביעות במחוז ירושלים
נגד הנאשמים		מחמד אבו סרחאן ע"י ב"כ עוה"ד דניאלה קאדרי

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות רכוש בקשר לרכב והסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין.

כתב האישום תוקן במסגרת הסדר הטיעון, והחלק הכללי בו מתאר את הקשר שנרקם בין הנאשם והמעורבים האחרים לצורך ביצוע העבירות.

מתואר כי הנאשם פעל יחד עם אחרים כחוליה מאורגנת אשר מטרתה הייתה לגנוב כלי רכב מסוג מזדה משטח ישראל ולהעבירם לשטחי האזור, תמורת תשלום מאדם בשם אבו אחמד (להלן: "הקשר" ו- "אבו אחמד").

תפקידו של הנאשם היה לנהוג ברכב מסוג יונדאי גטס הנושא לוחית זיהוי שמספרה 36-658-61 (להלן: "רכב הליווי"), לאסוף את האחרים תושבי האזור בסמוך לגדר ההפרדה וכן לנסוע בחלק מהמקרים לפני הרכב הגנוב במטרה להקדים אותו ולדווח לו על הצפוי בהמשך הדרך.

תפקידו של אמיר מעלא, תושב האזור שלא החזיק בהיתר כניסה לישראל, היה לפרק את חלון כלי הרכב הגנובים באמצעות מברג, לפתוח את מכסה המנוע, להוציא נתיך מתיבת הנתיכים, להשתמש במחשב רכב ומפתח מותאם ולהניעו.

מג'ד אבו אחמד, ישב לצדו של הנאשם.

מחמד אבו כרם, תושב האזור אשר לא החזיק בהיתר כניסה לישראל ולא החזיק ברישיון נהיגה והקטין י', נהגו כלי הרכב

הגנובים.

כתב האישום כולל ארבעה אישומים:

אישום 1 מתייחס ליום 23.9.22, אז חנה עומר יוסף זלצמן את רכבה של אמו מסוג מזדה 3 בחניון רחוב הרב קוק בתל אביב.

למחרת, בשעה 2:12 לערך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, אסף הנאשם שלושה מעורבים אחרים, בסמוך למעבר קלנדיה בצפון ירושלים.

הארבעה הגיעו למקום ברכב הליווי ולאחר מכן, ניגש אחד מהם לרכב הגנוב ובאמצעות השיטה הניע אותו. אז עלה הקטין לרכב הגנוב והחל בנסיעה לעבר שטחי האזור.

בשעה 2:12 בלילה, עבר הקטין עם הרכב הגנוב במעבר חוצה שומרון אל עבר שטחי האזור ובהמשך מסר את הרכב הגנוב לידי אבו אחמד בא-ראם. בגין חלקו קיבל הקטין מאבו אחמד 1,000 ₪.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר לבצע פשע, פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא חדא וגניבת רכב בצוותא חדא, לפי סעיפים 499(א)(1), 413+29(א) ו-413+29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").

אישום 2 מתאר כי ביום 30.9.22, חנה ניר יצחק סער את רכבה של אמו מסוג מזדה 3 הנושא לוחית זיהוי שמספרה 25-590-30 ברחוב שמואל לופו 10 בירושלים.

ביום 1.10.22, עובר לשעה 2:26, במסגרת הקשר ולשם קידומו, אסף הנאשם את אמיר ואת הקטין, כאשר מג'ד יושב לצדו, בסמוך למעבר קלנדיה בצפון ירושלים.

הארבעה הגיעו למקום ברכב הליווי ולאחר מכן ניגש אמיר לרכב הגנוב והניע אותו. הקטין עלה לרכב הגנוב והחל בנסיעה לעבר שטחי האזור.

בשעה 2:26, החלו כלי הרכב בנסיעה לכיוון מעבר א-זעיים בצפון ירושלים, כאשר הנאשם נוהג ברכב הליווי ועמו אמיר ומג'ד וכאשר אלה מקדימים את הרכב הגנוב בו נוהג הקטין. בשעה 2:32 עבר הרכב הגנוב במעבר א-זעיים אל עבר שטחי האזור ושם נמסר לאבו אחמד.

עבור חלקו בביצוע המעשה קיבל הנאשם מאבו אחמד, סך של 800 ₪, ואילו אמיר והקטין קיבלו סך של 1,000 ₪ כל אחד.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירה נוספת של קשירת קשר לעשות פשע, הסעת תושב זר וסיוע לגניבת רכב בצוותא חדא.

אישום 3 מתאר כי ביום 2.10.22 בשעה 19:15 חנה בן זוגה של מלכה אייכנטל את רכבה מסוג מזדה הנושא לוחית זיהוי 68-829-11 ברחוב יחיאל דרזנר 10 בירושלים.

ביום 3.10.22, עובר לשעה 00:48, במסגרת הקשר ולשם קידומו, אסף הנאשם את אמיר והקטין בסמוך למעבר קלנדיה בצפון ירושלים.

השלושה הגיעו למקום ברכב הליווי ולאחר מכן ניגש אמיר לרכב הגנוב ובאמצעות אותה השיטה הניע אותו. הקטין עלה לרכב הגנוב והחל הנסיעה לכיוון האזור.

בסמוך לשעה 00:48 החלו כלי הרכב בנסיעה לכיוון מעבר א-זעיים, כאשר הנאשם נוהג ברכב הליווי ועמו אמיר והם מקדימים את הרכב הגנוב, בו נוהג הקטין. אז, עבר הרכב הגנוב במעבר א-זעיים אל עבר שטחי האזור וזמן קצר לאחר מכן, עוכב הקטין בסמוך לכניסה ליישוב אדם בעודו נוהג ברכב הגנוב ובהמשך נעצר.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר לעשות פשע וסיוע לגניבת רכב בצוותא חדא.

אישום 4 מתייחס ליום 5.10.22, בשעה 22:00 לערך, אז חנתה סימה רחמים את רכבו של אביה, מסוג מזדה 3, הנושא לוחית זיהוי שמספרה 95-343-54, ברחוב שלמה בן יוסף 205 בירושלים.

באותו היום בשעה 23:55 לערך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, אסף הנאשם את אמיר ואת אבו כרש, כאשר מג'ד יושב לצדו, בסמוך למעבר קלנדיה בצפון ירושלים.

הארבעה הגיעו למקום ברכב הליווי ולאחר מכן ניגש אמיר לרכב הגנוב ובאמצעות השיטה הניע אותו. אבו כרש עלה לרכב והחל בנסיעה אל עבר שטחי האזור.

בסמוך לשעה 2:00 החלו כלי הרכב בנסיעה לכיוון צפון העיר, כאשר הנאשם נוהג ברכב הליווי ועמו אמיר והם מקדימים את הרכב הגנוב.

ביציאה ממנהרת צה"ל עוכבו כלי הרכב על ידי כוח משטרה, כאשר ברכב הליווי מחשב רכב, מפתח מותאם, מברג ופטיש ניפוץ, ועל אמיר נתפסו פינצטה וכפפות.

בגין מעשיו אלה, הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע, הסעת תושב זר השווה שלא כדין וגניבת רכב בצוותא חדא.

הסדר טיעון אשר במסגרתו הנאשם הודה והורשע לא כלל הסכמה לעניין העונש, ולכן הצדדים טענו לעניין זה, לאחר שהוגש תסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שערך שירות המבחן ביום 17.5.23 מלמדנו כי הנאשם בן 25 שנים, נישא לפני כשמונה חודשים ובאותה עת ציפה לילדו הראשון והוא עצור בפיקוח איזוק אלקטרוני בבית הוריו בירושלים.

לנאשם 6 אחים והוא בן הזקונים. אביו נהג מערבל בטון, אמו עקרת בית. אחיו נשואים ומקיימים אורח חיים ללא מעורבות פלילית והיחסים בין בני המשפחה קרובים.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות. לאחר סיום לימודיו, עבד בעבודות מזדמנות, בין היתר כפועל בנין ומפעיל ציוד הנדסה וטרם מעצרו עבד כשכיר בחנות לתיקון צמיגים. כיום הוא שואף להוציא רישיון נהיגה על משאית ולעבוד בתחום זה.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות.

הנאשם מסר כי הכיר את השותפים לביצוע העבירות באמצעות הרשת החברתית וכך נוצרו ביניהם קשרי חברות. הם נהגו לצאת לבילויים משותפים ובמהלכם הוא אסף את חבריו, ולא ברר האם הם מורשים לשהות בישראל.

ביחס לעבירות הגניבה, הנאשם אישר את ביצוען וביטא חרטה. הוא תיאר את הפעם הראשונה בה ביצע עבירת גניבה, ואמר שהיא לא תוכננה מראש ובוצעה על ידי שותפיו כאשר הוא שימש נהג. הוא חש פחד לצד פליאה נוכח הפשטות והקלות שבה ניתן לגנוב רכב ובסיום ביצוע העבירה קיבל תשלום של 1000 ₪. ביחס לפעמים הנוספות, מסר כי הציעו להגדיל את שכרו והוא פעל מתוך פיתוי ורצון לייצר רווח מהיר.

הנאשם ייחס לשותפיו את ההובלה והתכנון בביצוע העבירות ושיתף כי בעקבות ביצוע העבירות חש מושפל ודימויו כאדם שומר חוק- נפגע.

ההליך הפלילי, התנאים המגבילים בהם שוהה והמחירים אותם צפוי לשלם בגין מעשיו, מהווים עבורו גורמים מרתיעים משמעותיים ומציבים עבורו גבול ברור.

הנאשם התקשה להתייחס למניעים עמוקים יותר שבבסיס התנהגותו, אך ביטא נכונות להשתלב בטיפול ולשאת בעונש שייגזר עליו.

שירות המבחן עמד על המניעים של הנאשם לביצוע העבירות, והתייחס לגורמי הסיכון והסיכוי במצבו. הוא עמד על המניעים הכלכליים, על הצורך בריגוש ועל היגררותו לביצוע העבירות, ולצד זאת- עמד על תפקודו החיובי בהיבט הלימודי-מקצועי ועל כך שלאחרונה הקים משפחה.

הנאשם ביטא חרטה על מעשיו, רצון להמשיך ולשמור על אורח חיים נורמטיבי שומר חוק לצד יכולת להכיר בפסול שבהתנהגותו.

לבסוף, שירות המבחן התייחס לכך שהנאשם עומד לראשונה לדין בפלילי, היה עצור 45 ימים ועד היום שוהה בתנאי מעצר בית באיזוק אלקטרוני.

משכך, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במסגרתו יופנה לטיפול אשר יתמקד במיומנויות תקשורת והכרה של אזורי קונפליקט והבניה של התנהגות נורמטיבית.

בנוסף, לאור ריבוי העבירות, המליץ שירות המבחן על ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות אשר יהווה עבורו עונש שיקומי והרתעתי כאחד וכן מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מביצוע עבירות נוספות.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי לאור העובדה שהנאשם ביצע את העבירות במועדים ובמקומות שונים וכלפי מתלוננים שונים, יש לקבוע מתחמים נפרדים.

לגבי עבירות הסיוע טענה המאשימה למתחם הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר לכל אישום, ולגבי עבירות גניבת הרכב-למתחם של 15-30.

המאשימה טענה כי על אף שתסקיר שירות המבחן חיובי בעיקרו, על בית המשפט לשים דגש על סוג ומהות העבירות אשר מהוות מכת מדינה, ולכן אין לאמץ את המלצת שירות המבחן.

לשיטתה, יש להעלות את רף הענישה כדי להרתיע עבריינים מלשוב ולבצע את עבירות הרכוש, וכאן מדובר בנאשם אשר מצוי במעצר באיזוק אלקטרוני, לא עבר כל הליך שיקומי ולכן עליו לתת את הדין במלוא חומרתו ואין לשקול במקרה זה שיקולי שיקום.

עם זאת, המאשימה שקלה לקולה את הודאתו והיעדר עברו פלילי וביקשה למקמו בתחתית המתחמים העונשיים ולהשית על הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים ע"ת 4, ע"ת 2, ע"ת 1 וע"ת 3, קנס, התחייבות והשמדת המוצגים בתיק.

הסנגור טען לעומת זאת, כי הנאשם לא נהג בכלי הרכב הגנובים ולא פרץ אליהם בפועל, אלא הסיע את רכב הליווי כאשר הוא עצמו נהג כשבידו רישיון נהיגה. חלקו ביחס למעורבים האחרים הוא קטן ביותר, הוא לא ברח ולא התנגד למעצר ולא נוהל נגדו מרדף.

הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה כנה, חסך זמן שיפוטי והוא בחור צעיר, נשוי טרי ורק לאחרונה נולד בנו.

הנאשם היה עצור במשך 45 יום מעצר ממש, ובנוסף הוטל עליו מעצר באיזוק אלקטרוני, אותו לא הפר כלל והוא הביע נכונות להשתלב בטיפול ולשאת בכל עונש שיוטל עליו.

לפיכך, ביקש הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בעונש של עבודות שירות, נוסף לעונשים הנלווים.

הנאשם בדברו האחרון, אמר כי הוא מתחרט על מה שקרה ויכבד כל החלטה שתיתן.

דין והכרעה

בהתאם לחוק העונשין, בית המשפט גוזר את העונש בהתאם לעקרון ההלימה הקובע יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

תחילה נקבע מתחם העונש ההולם בהתאם לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, נסיבות ביצוע העבירות והענישה הנוהגת בפסיקה, ולאחר מכן - העונש המתאים לנאשם.

במקרה זה, על אף שמדובר ב-4 אישומים ומספר לא מועט של עבירות, הרי שמדובר באותה התארגנות בין אותם

אנשים, לביצוע עבירות זהות באותו אופן ותוך פרק זמן קצר, ולכן לפני מסכת עבריינית אחת הדורשת קביעת מתחם עונש אחד, אשר בגדרו לחזרה על העבירות ינתן משקל משמעותי.

עבירות גניבת הרכב מבוצעות בישראל בהיקף כה משמעותי עד שהן מכונות בפסיקה כ"מכת מדינה". מדובר בעבירות המבוצעות בתכיפות רבה, כאשר המציאות של אדם המחנה את רכבו, אך לא מוצא אותו בשובו-הולכת ורווחת.

הפגיעה המשמעותית בעבירות אלה היא פגיעה בקניינם של בעלי הרכבים, אולם מעבר לכך הן גורמות נזק כלכלי רחב היקף לחברות הביטוח ולמבוטחים, הנושאים בתשלומי ביטוח גבוהים יותר בגין.

לא רק הפן הכלכלי והקנייני נפגע כתוצאה מהן, אלא גם שגרת יומם, נוחיותם ופרטיותם של בעלי כלי הרכב, אשר מוצאים עצמם ללא רכבם, המשמש אותם להתניידות ולעתים לא מעטות גם לאחסון רכוש וציוד אישי יקר ערך.

התופעה של חבורות המתארגנות יחד לביצוע עבירות גניבת הרכב, משל היו ארגון עסקי-כלכלי, גם היא הולכת ורווחת. היא מאופיינת במבנה היררכי של חוליה, אשר בראשה עומדים יוזמי העבירות ותחתיהם-חברים נוספים, אשר לכל אחד מהם תפקיד מוגדר בביצוע העבירות.

על אף אותם מעמדות ועל אף השונות בתפקידיהם של כל אחד מחברי חבורות אלה, הרי שלכל אחד מהם תפקיד משמעותי ואלמלא ביצע את חלקו - לא היו יוצאות העבירות מן הכוח אל הפועל.

עבירות לפי חוק הכניסה לישראל פוגעות בערכים המוגנים העומדים בבסיסו: הגנה על זכותה וחובתה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה והגנה על אזרחי המדינה מאלה הנכנסים לישראל שלא כדין.

כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל פוגעת בערכים אלה, אך כאשר אותה כניסה לישראל נועדה לביצוע עבירות נוספות כלפי אזרחי המדינה, הרי שמדובר בפגיעה קונקרטית וממשית ולכן הפגיעה בערך המוגן במקרה כזה, קשה יותר.

בענייננו, הנאשם חבר לאחרים לצורך ביצוע העבירות.

מדובר בהתארגנות של מספר מעורבים, כאשר כל אחד מהם יודע מראש מהו תפקידו ומה חלקו בעבירה. לצורך ביצוע העבירות הצטיידו המעורבים בציוד ייחודי ויקר לגניבת רכב - מחשב רכב, מפתח מותאם, וכלי פריצה נוספים, והם למדו וידעו להפעיל את המכשירים לתועלתם.

אמנם הנאשם לא פרץ במו ידיו את כלי הרכב, אך חלקו בביצוע העבירות היה משמעותי ביותר: הוא אסף את חברי החוליה, הכניס אותם לישראל כאשר אין בידם רישיון לשהות במדינה, ופניהם מועדות לפגיעה באזרחי ישראל ובקניינם, בשיתוף איתו.

חלקו של הנאשם לא התמצה בהכנסת ובהובלת חברי החוליה אל כלי הרכב העתידים להיגנב, ולאחר שהאחרים פרצו וגנבו את כלי הרכב והחלו בנסיעה בהם, הנאשם נסע לפנייהם ברכב הליווי, כשהוא "מאבטח" את כלי הרכב הגנובים ופותח להם ציר, מוודא שהדרך "פנויה" והאחרים יכולים להמשיך בנסיעה ברכב הגנוב והוצאתו מחוץ לשטחי ישראל, מבלי שייתפסו על ידי רשויות אכיפת החוק.

מדובר בהתארגנות עבריינית משמעותית ומתוכננת שהנאשם לקח בה חלק מרכזי, וזאת - בארבע הזדמנויות. כלומר,

פעם אחר פעם הנאשם שב על מעשיו, כשלנגד עיניו התשלום אשר יקבל עבור חלקו עבור כל אחת מהעבירות שביצע. אל מול הרווח שהנאשם השיג מכל אחת מהעבירות, בכל אחת מהן נפגע קניינו של אדם אחר. הנאשם היה אדיש לכך ומה שהניע אותו לבצע את העבירות הוא בצע הכסף והקלות הרבה שבהשגתו באופן זה. בנסיבות אלה ובמיוחד בהתחשב בחזרה על העבירות ובעובדה שלא מדובר במעידה חד פעמית, אלא בעבירת שתוכננו בקפידה מראש, הרי שהפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית.

הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירות והענישה הנוהגת - על אלה מביאים למסקנה **שמתחם העונש ההולם נע במקרה בין 16 ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים.**

העונש המתאים לנאשם

לזכות הנאשם עומדת הודאתו בעבירות המיוחסות לו, נטילת האחריות על מעשיו ושיתוף הפעולה עם רשויות אכיפת החוק.

עוד עומד לזכותו- היעדר עבר פלילי.

הנאשם הוא אדם צעיר, בן 25 שנים, הקים לאחרונה משפחה והפך לאב. כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, ניכר כי הוא מצר על העבירות שביצע וההליכים הפליליים בעניינו מרתיעים אותו, ושאיתו כיום היא לסור מרע.

יש להתחשב בכך שעונש מאסר שייגזר על הנאשם יפגע בנאשם ובמשפחתו הצעירה, הן בשל הניתוק של הנאשם מהמשפחה והן משום הפגיעה ביכולתם להתפרנס.

הנאשם היה עצור במשך 45 יום ומאז ועד כה, במשך חודשים רבים, הוא נתון באיזוק אלקטרוני, וגם בכך התחשבתי.

שירות המבחן המליץ להסתפק בעניינו של הנאשם במאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, והסנגור ביקש לאמץ המלצה זו, אלא שלא ניתן לעשות כן במקרה זה.

כידוע, על פי חוק העונשין, על מנת שבית המשפט יסטה ממתחם העונש ההולם, נדרש כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם. בעניינו, לא הוכח כי כך הם פני הדברים.

על אף קבלת האחריות מצד הנאשם, הרי שהוא לא עבר הליך שיקומי או טיפולי, ובמשך כל התקופה שחלפה מאז ביצוע העבירה, כאשר לא היה עצור, היה תחת פיקוח איזוק אלקטרוני. כלומר, אין בפניי תמונה של הנאשם כפי שהוא כיום, כאדם חופשי, אשר עשוי במידה רבה להתמודד עם אותם פיתויים כלכליים וצרכים רגשיים אשר באו לידי ביטוי בתסקיר.

תפיסתו של הנאשם באשר למעשיו, לפיה הוא נגרר אחר העבירות ולמעשה מי שתכנן והוביל אותן הוא המשתתפים אחרים בהם, גם היא מלמדת על חשש שעדיין קיים לגבי האפשרות שישוב ויחזור על העבירות, אם ייקלע לנסיבות דומות.

מכאן, שלא הונחה בפניי תשתית מספקת לכך שלפניי אדם שעבר הליך שיקום או שקיים לגביו סיכוי ממשי שכך יהיו הדברים.

בנסיבות אלה, בהתחשב בחומרת העבירות בנסיבותיהן, כפי שבאו לידי ביטוי לעיל, לא אוכל לאמץ את המלצת שירות המבחן, לסטות ממתחם הענישה ולהסתפק בענישה של מאסר בעבודות שירות.

עם זאת, השיקולים לקולה בענייניו של הנאשם מנחים להציבו בתחתית מתחם הענישה ולהתחשב בתקופה בה שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, וכך אעשה.

סוף דבר

נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 10.9.23 עד השעה 10:00 בבית המעצר "ניצן" בעיר רמלה.**
- 2. 3 חודשי מאסר אשר אותם הנאשם לא ירצה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל אחת מהעבירות שבהן הורשע בהליך זה.**
- 3. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הנאשם ישלם את הקנס עד יום 1.10.24.**
- 4. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים ע"ת 1-4, בסך 1,000 ₪.**
- 5. הנאשם מתחייב בסך 5,000 ₪, שלא לעבור כל עבירת רכוש, וזאת תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר. הנאשם הבין התחייבות זו והסכים לה.**
- 6. המוצגים יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעת רשם המוצגים.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשפ"ג, 16 יולי 2023, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.